

грозде. В. 40. Да ме дадешъ по момчета, Тисъ че момчета, мудро носатъ. В. 54.

Муждѣ Мюждѣ* (*mujdè, subst. p. Nouvelle bonne, agréable*) (ср. мушулукъ с. с. подарокъ за радостную вѣсть: И ми викатъ (Марко) на млада Маркойца: „Отвори ни наши вити порти, Земай мужде отъ наша-та майка, Отъ сѣ роди наша мила сестра“. И часъ пойде млада Марко'ица, Да ми зематъ мужде одъ свекарва. М. 146. Тогай веле Яна на нейно-то братче; „Одай, братче, одай, на пѣтъ да го сретишъ, Хаберъ да му кажешъ, мужде да ти даде, Оти му сѣ доби дете, машко дете“. М. 169.

Мужденікъ с. м. толстая нитка поддерживающая петли къ жердочкамъ ниченокъ: „Нищѣлкы“ сѣ сплѣтены отъ нишки и завързани на двѣ дървета чрѣзъ една дебѣла нитъ, „мужденікъ“ називаема. Пк. 85 *).

Музикаленъ пр. музыкальный.

Музикант(ин)ъ с. м. музыкантъ: Тѣхъ имъ пакъ загради пѣти цѣль таборъ музиканте. Тб. 21. Смалъ не надъ главитѣ на музикантетѣ. ib. (син. свирецъ).

Музически пр. музыкальный: Ако бы имали три музически органи да свиратъ, бы направили една нейказанна веселба и егленджа съ пѣсни и свирни. X. I, 116.

Мѹкамъ м. дл. мычу: Нѣколко крави мукалс предъ портите си. З. 194. Волове, които мукать слѣдъ сѣки единъ говѣдаринъ, който и да би имъ показалъ човаль съ кѣрмилло. З. 284. Безъ филологите мнозина отъ насъ ще да захванатъ да мукать или да цвилать. З. 78.

Мѹковъ-день мѣстное народное названіе Власьева дня. Ч. 112.

Мѹле (Мулѣ) с. м. мулъ (син. катъръ). **Мулѣнце** ум. муленокъ: Отъ кобыла муле ся ражда. Ч. 204. Той си купи едно муле, натѣми го. Зк. 122. Чувахъ негдѣ, че единъ воденячаръ Съ сына си, закарвалъ муле на пазаръ. Об. 111.

Мумджійница с. жс. салный заводъ: Комшиѣ-тѣ му не горять вече отъ неговы-ты свѣщи, нѣ купувать отъ европейскы-ты, та полегка легка сапунджійница-та и мумджійница-та му ще си затвори. Л. Д. 1869 р. 233.

Мумджія* (*moundji, s. t. 1. Fabricant de chandelles et marchand de chandelles*) с. с. салотопъ, свѣчной фабрикантъ: Нашъ сапунджія и мумджія работи лой и за свѣщи и за сапунъ. ib. р. 169.

Мумленъ (памучни В.) пр. хлопчато-бумажный: Купи ми мене, бре Христо! До две мумлени шамии, Язъ да ги носа, бре Христо! Ты да ме гледашъ, да горишъ. В. 88.

Мунасѣбъ (*munācib, adj. a. 1. Qui convient à quelque chose. 2. Convenable, juste, raisonnable*) нар. пригодно: Сарафинъ—настоятель